

בית-אשפת - אך הפעם במקום בחורה אחת חיכו לו שתיים

החדשה של בולקין

אנשי הניידות לא יבחינו בהם, עברו את דרך חיפה, נכנסו לגבעת עמל בדרך עפר, השליכו את הקטנוע, וברחו לשני כיוונים שונים.

„אנשי הניידות, סמל דן גבריאל ששירת בצנחנים, ושוטר, עצרו את הניידות, קפצו ממנה ופתחו ברדיפה, כל אחד מהם אחר אחד החשודים.

„סמל המשטרה רדף אחרי בולקין, ש' נכנס במנוסתו לתוך שדה קוצים. לפתע, הרגיש הסמל תוך כדי ריצה שמישהו תופס את רגלו ומנסה להפילו. הסמל שהיה לבד, הוציא את האקדח שהיה ברשותו, וכנראה הכה את בולקין, שנעצר במקום.

„הסמל זיהה אותו כבחור שישיב מ' אחרונות על הקטנוע.

★ ★ ★

יכול לשבת לעומדים!

זכר שחקטנוע נגנב אותו ערב אחד מחדר מדרגות מיפו, אולם את כעליו טרם איתרנו.

שיש לו שם של רוצח, ואפילו הוא חושב להתאבד למרות שהוא אוהב את פרלה. הר' געתי אותו וביקשתי שלא יעשה שטויות. „ככה הפכנו להיות ידידים. זה נמשך שבוע. אבל ביום שבת שמעתי ברדיו ש' עצרו אותו. אז באתי לראות אותו בבית המשפט. ראיתי שם שפרלה לא רוצה ש' אראה אותו. אז ויתרתי לה, למה שהיא היתה החברה שלו כל השנים, ולא אני. הרגשתי שהוא רוצה אותה, אז חלאס, ה' מלחמה נגמרה.

★ ★ ★

לשני כוונים שונים

אלי שהובא בהסעה מיוחדת בשעה 11.05 מבית המעצר אבירכביר, נכנס לאולם שופט המעצרים התורני, חיים שטיינ' ברג, שבקומה הרביעית בבנין בית משפט השלום החדש, דרך דלת צדדית המחוברת לאולם השופט מרשת מעליות פנימיות מתא העצורים שבמרתף הבנין, והתייצב בוגא הנאשמים.

להצגה יומית בקולנוע זמיר. לידה ישבו צעירים משכונת-התקווה. הם התגרו בה, הושיטו ידיים, ליספו אותה בצווארה, ודיה ורגליה.

עליוה הנרגזת פנתה לצעיר שישב על ידה. הסבירה לו שאם הוא ימשיך להטריד אותה היא תדקור אותו באולר. הצעיר לעג לה, והמשיך ללטף את רגליה.

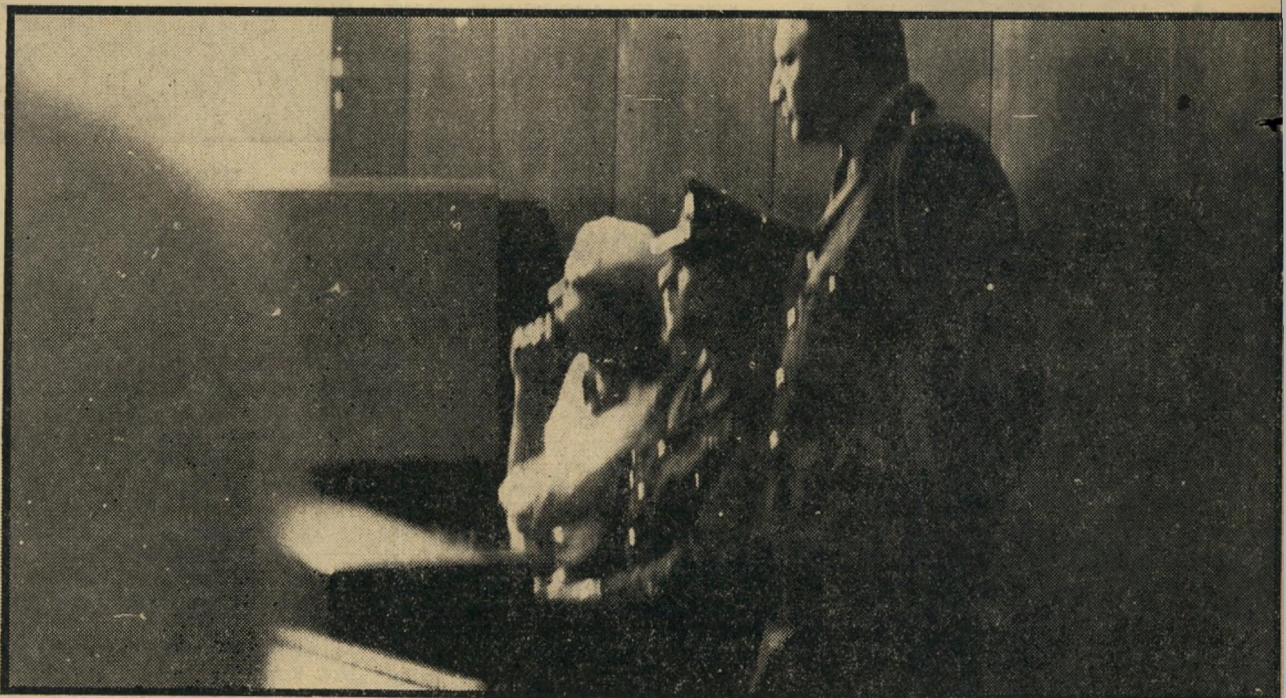
עליוה פתחה את ארנקה, הוציאה סכין קפיצית ודקרה את הצעיר בחזהו ובידו. היא נעצרה, נשפטה, ונידונה לשלושה חוד' שי מאסר על תנאי, ופיקוח קצינת מיבחן.

★ ★ ★

שישמור על עצמו

כיצד הפכה לידדתו של בולקין? מספרת עליוה: „את בולקין אני מכירה עוד מלפני הרבה שנים. אבל לא היו לי אתו שום עסקים, בגלל שהיתה לו בחורה. כשהיינו נפגשים במקרה, היינו אומרים רק שלום.

„אחרי שבולקין השתחרר, רציתי להגיד

הסבועה פרלה נאזר' יושבת מתוחה על ספסל במס' זרון בית המשפט, כשהיא מעשנת סיגריה.

קטנוע. אני שאלתי את הרוכב אם הוא יכול לקחת אותי טרמפ לצפון תל-אביב. הוא אמר לי לעלות על הוספה.

„עליתי על הקטנוע והתחלנו לנסוע לי כיוון צפון תל-אביב. אני עוד זוכר שבורך אמרתי לרוכב הקטנוע, שיריד אותי ב' סביבת שדרות נורדאו. הוא אמר לי שהכל יהיה בסדר ושאל לי מה לדאוג.

„הרגשתי כל כך רע מהאלכוהול ששתיתי, שלא שמתי לב לדרך.

„אני לא יודע לאיזה כיוון הוא נסע. הר' גשתי שהוא נעצר. התעוררתי פתאום כש' שמעתי שרוכב הקטנוע צועק, משטרה! אז הוא זרק את הקטנוע, וברח.

„באיזה מקום אצלי פתאום נזכרתי, שהם, המשטרה, רודפים אחרי. פתאום עלתה לפני העיניים שלי כל תקופת המאסר. התחלתי לברוח.

„אני לא יודע איך, אבל פתאום הרגשתי מכה חזקה נורא על הראש, הספקתי עוד להרגיש איך הדם נוזל מהראש ומכסה לי את העיניים, והתעלפתי.

„אחרי כמה זמן, אני לא יודע בדיוק כמה, הרגשתי שנזנחים לי סטירות. אז התעוררתי והובילו אותי לבית-חולים איכילוב לטיפול רפואי, ומשם, אחרי שקצת חקרו אותי, לקחו אותי לבית המעצר באבירכביר.

„אני לא יודע מה יהיה עכשיו, מפני ש' ברור לי שהמשטרה תרצה להתלבש עלי. הם יודעים שיש לי שלוש שנות מאסר על-תנאי.

כאשר עזבה הניידת את שטח בית-המש' פט, כדי להוביל את בולקין חזרה למעצר, גיפנפנה לו פרלה לשלום. אחר-כך מיהרה למשרד עורכי-דין, שיגן על חברה. בדיוק כשם שעשתה, אחרי מעצרו ההוא.

הוכחות ברצח שושנה פליגלמן, תחבושת ענק על ראש וכתמי-דם בחולצתו הלבנה, נשען על סנטרו, מימין לשוטר. באולם בית' המשפט. הוא הובא לארכת פקודת-המעצר, כחשוד בגניבת קטנוע.

„הבחור השני, הנמלט, טרם נתפס. ה' חקירה לא הושלמה, ויש לנו עוד הרבה עבודה.

משנשאל בולקין על ידי השופט מה יש לו להגיד, ענה: „אני הייתי טרמפיסט בסך הכל. התקיפו אותי ואני לא יודע בשביל מה. אני מבקש להשתחרר בערבות.

השופט שטיינברג: „אתה צריך להבין ש' הדבר דורש חקירה. צריכים לאתר את ה' בחור השני.

בולקין: „אני לא יודע מיהו, ובצורה כזו אני יכול לשבת לעולמים.

ההחלטה: ציר-מעצר לשמונה ימים.

★ ★ ★

דם עז העיניים

טרם הובא בולקין לפני השופט להוצאת פקודת-מעצר, הוא סיפר לי כתב העולם הזה: „ישבתי לי במשך הלילה בקפה אריאנה, שם שתייתי הרבה אלכוהול. כשהייתי עייף, וראיתי שהשעה כבר מאו' חרה, הייתי מסטול לגמרי. רציתי לחזור הביתה, ונזכרתי שאני צריך לישון בצפון תל-אביב. לא היתה מוגינת במקום, ועל כן חיפשתי טרמפ. למזלי הרע, עבר שם בדיוק

אלי בולקין, שרק לפני זמן קצר שוחר' אותו זכאי מחוסר

חבריו שישבו באולם המשפט, וביניהם פרלה, נדהמו למראהו: הוא נכנס לבוש חליפה כחולה חגיגית, ותחבושת ענק על הראש. חולצתו הלבנה היתה מלאה כתמי דם. החברים עודדו אותו בקריצות ובחיוך. „לא נורא, ניחמו אותו, „יצאת ממשפט רצח, תצא גם מזה. אל תקח יותר מדי ללב.

נציג המשטרה, רב סמל שמואל גיר מ' הנפה הצפונית, סקר את האולם בחיוך נצחון, ביקש מהשופט שיעצור את בולקין לשמונה ימים לצורך השלמת החקירה, ו' גולל את פרשת לכידתו של בולקין:

„ביום 19.11 בשעה 4.00 לפנות בוקר, הבחינו אנשי נידת משטרתית, שהיתה ב' סיור שגרתי, בשני בחורים עם קטנוע. אחד מהם ישב על הקטנוע מאחור, ואילו חברו ניסה להתניע.

„בטרם הצליחה הניידת להגיע אליהם, התניעו השניים את הקטנוע, והסתלקו מן המקום לכיוון דרך חיפה.

„הדבר נראה חשוד בעיני השוטרים ש' בניידת, והם רדפו אחריהם. וצעקו לעברם לעצור.

„שני הרוכבים על הקטנוע הרגישו ב' רדיפה, סובבו את ראשיהם ימינה כדי ש'

תחבושת על הראש

ר מהכלא לאחר שבית המשפט העליון מצא

לו מזל-טוב, אבל לא פגשתי אותו. לפני שבוע הלכתי עם שולה, שהיא חברה שלי, לאכול בלילה בקווייבר. אז כמו שאנחנו נכנסנו למסעדה, ראיתי את בולקין ומנוח' יושבים ואוכלים. ניגשתי אל אלי, ואיחלתי לו מזל טוב, ואמרתי לו שישמור על עצמו ושידע מי הם החברים שלו.

„שולה, החברה שלי, רצתה להיות עם מנוח. היא שאלה את אלי ומנוח אם הם מוכנים לבוא אלי הביתה לשכונת-שפירא, לשמוע תקליטים ולשתות קוניאק ועראק. הם הסכימו.

„לקחנו טכסי ונסענו אלי. עשיתי להם שולחן עלה כייפק, בבוקר כולם הלכו. ניקיתי את הבית והלכתי לישון.

★ ★ ★

חדאם, המלחמה נגמרה!

למחרת בדידה, מנוח ואלי באו אלי. קיבלתי אותם כמו שמקבלים ידידים. ישבנו, שתינו ושמענו תקליטים. ב' אותו ערב בולקין גמר לשתות בקבוק קוני' אק על קיבה ריקה. לקראת סוף הלילה מנוח הלך, ובולקין נשאר.

„אלי, שהיה שיכור, סיפר לי שהוא לא רצח את שושנה ושנמאס לו לחיות בגלל